

Bilag til f. t. l. om ændringer i militær straffelov.

Under strafudmålingen må opmærksomheden endvidere være henledt på bestemmelsen i anordning nr. 40 af 25. februar 1938 § 27, idet det efter de nugældende regler vil være muligt ved en enkelt afgørelse at pålægge straf af mere end 6 ugers varighed, hvilket efter den citerede bestemmelse kan medføre hjemsendelse af den værnepligtige som for tiden tjenstdygtig med påfølgende genindkaldelse. I samme forbindelse må fremhæves reglen i militær straffelov § 31 om eftertjeneste på grund af straf, hvilket fremtidig vil kunne blive mere byrdefuldt som følge af de mere langvarige straffe.

Pkt. 3.

Forældelse af strafansvar (§§ 15 a og 45 a).

Da der hidtil har været nogen tvivl om, efter hvilke regler overtrædelse af den militære straffelov skulle forældes, er der optaget en bestemmelse om, at samme forældelsesregler, som gælder for overtrædelser af den borgerlige straffelov, skal bringes i anvendelse.

Om ulovlig fravær foreskrives det, at forældelsesfristen tidligst kan begynde at løbe fra det tidspunkt, hvor den pågældende er mødt til tjeneste i forsvaret, eller pligten hertil er bortfaldet ved hans udslettelse af lægdsrullen. Det vil for eksempel betyde, at en rømningsmand vil være straffskyldig indtil 5 år efter hans tilbagevenden til afdelingen, eller — såfremt han ikke vender tilbage — indtil 5 år efter at han er blevet slettet af lægdsrullen, hvad enten dette skyldes, at han har erhvervet fremmed statsborgerskab, eller han har nået en sådan alder, at han ikke fremtidig kan indkaldes til egentlig militærtjeneste eller tjeneste i civilforsvarskorpset.

Pkt. 4.

Omsætning af straf (§ 26).

Den hidtil gældende ordning, hvorefter straf af hæfte, der pålægges under militærtjenesten, kan omsættes til militær arreststraf, er opretholdt ved de nye bestemmelser, således at hæfte kan omsættes til en tilsvarende straf af vagtarrest. Den adgang, der hidtil har været til at omsætte straf af fængsel til en militær arreststraf, er derimod bortfaldet, bl. a. under hensyn til, at en

sådan omsætning efter indskrænkningen af de militære arreststraffe til kun at omfatte kvarter- og vagtarrest ville medføre en væsentlig forlængelse af straffetiden.

Pkt. 5.

Bøde i stedet for betinget straf (§ 27).

Loven har endvidere indført en ny regel om, at bøde kan anvendes for overtrædelse af den militære straffelov i tilfælde, hvor der normalt ville være blevet ikendt en betinget straf, men hvor en sådan straf ikke kan finde anvendelse, enten fordi den pågældende ikke er tjenstgørende, eller fordi han står umiddelbart foran hjemsendelse, således at den resterende tjenestetid ikke kan antages at udgøre en passende prøvetid, der ved militære straffe er begrænset til den resterende tjenestetid.

Bedømmelsen af, om prøvetidens længde er passende, afhænger bl. a. af den pålagte strafs størrelse og den begærede forseelses grovhed, men i almindelighed vil en prøvetid på mindre end 30 dage ikke kunne anses for passende.

Pkt. 6.

Strafbare klager (§ 54) og de foresattes særlige strafansvar i forbindelse med klageordningen (§§ 58, 2. og 3. stk., og 58 a) og anvendelsen af disciplinarmidler (§ 58, 1. stk.).

Straffebestemmelsen om dem, der klager uden rimelig grund, er ændret, idet udtrykket „uden rimelig grund“ er udgået og erstattet med udtrykket „bevidst grundløs“. Dette er blot en tydeliggørelse af, at forbudet mod urigtige klager ligesom de fleste andre forseelser i den militære straffelov skal være overtrådt med forset for at kunne medføre strafansvar. Ændringen er foretaget for fremtidigt at undgå den misforståelse, at der kan blive tale om straf, alene fordi klagen findes at være urigtig.

I sammenhæng hermed er der indført nye straffebestemmelser for den, der giver en efterstående urigtige oplysninger om gældende klageregler eller undertrykker en klage, ligesom det ved udmålingen af straf for forfølgning af en undergoven gennem uligelig behandling skal betragtes som en skærpende omstændighed, at denne finder sted i anledning af en fremsat klage.